

Skákat jako Tarzan

LANOVÝ PARK V BESKYDECH

Jednu chvíli člověk balancuje na ocelovém laně jako provazochodkyně, vzápětí se souká po provazové síti jako pavouk, aby se nakonec na kladce sklouzl přes řeku. Ano, v ten moment si ze všeho nejvíce připadnete jako Tarzan.

Opičí dráha, lanový park. Je jedno, jak tomu kdo říká. Vždy běží o totéž: o adrenalinovou zábavu v korunách stromů. V Česku už takových center existuje deset, to největší se nachází v Beskydech, nedaleko Frenštátu pod Radhoštěm, konkrétně v Ráztoce u Trojanovic. Jmenuje se Tarzanie.

Lék na závratě

Svým způsobem je to lék pro ty, kdo nemusí výšky a už jen při pohledu na lana a horolezecké karabiny je jímají závratě. Na opičí dráze se může každý se svým strachem poprat, aniž by cokoli riskoval. Nejprve musí totiž všichni návštěvníci absolvovat odbornou instruktáž.

Nasadí si helmy, nasoukají se do horolezeckých sedáček se dvěma karabinami a zkusí se zavěsit na lano ve výšce asi metr nad zemí. Dozvědí se přitom bezpečnostní zásadu, která z rizikového sportu dělá jednu z nejbezpečnějších adrenalinových zábav – lezec se musí na každé překážce povinně jistit dvěma karabinami. I když to pochopitelně strach z výšek automaticky nezažene, odvahu to dodá. Při chybném kroku se nešika při nejhorším pohoupá na jistících úvazcích.

Na stromy!

Beskydská Tarzanie nabízí zájemcům sedm tras. Od jednoduchých, které zvládnou i děti, až po náročné, které se doporučují lidem s alespoň minimální fyzickou kondicí.

Nejdelší cesta má 441 metrů, tvoří ji čtyřicet překážek a zvládnout se dá za hodinu a čtvrt. Začíná se ovšem u lehčích atrakcí, do desetimetrové výšky se musí člověk vyšplhat postupně.

Na Tarzana si můžete zahrát v Ráztoce.

Samotný park připomíná obří pavučinu. Lana jsou napnutá mezi stromy. Na každou část cesty vychází zájemce z dřevěné základny lemující strom, na níž si může mezi úseky oddechnout.

Co překážka, to jiný figl. Jednou člověk přechází po provazovém žebříku nataženém vodorovně se zemí, podruhé skáče z klády na kládu, které se houpají nezávisle na sobě. Jindy se zase pomalu posouvá po tenkém ocelovém

laně, přičemž se přidržuje jen druhého provazu, které vede nad hlavou. Lanová síť je jedním z nejlhčích úseků, byť i po jejím přechodu člověk cítí, že ruce dostaly zabrat. Vrcholem – jak se shoduje většina návštěvníků – je skluz. To si speciální kladku zaháknete na ocelové lano, přivaknete pro jistotu ještě karabinu a s vířskotem, který se nekontrolovatelně dere z hrdla, sjíždíte sešupem přes koryto řeky na druhý břeh. Brzdí se až na matraci, která obepíná strom, na němž je skluzavka ukončena.

Děti s sebou

Jestli po předchozích rádcích váháte, zda na takovou atrakci vyrazit s dětmi, vězte, že odpověď je jednoznačná: ano. V za-

Informace

Tarzanie funguje v říjnu o víkendech od 10 do 17 hodin, v listopadu o víkendech od 10 do 16 hodin. Větší skupiny si mohou domluvit návštěvu dráhy i mimo stanovenou dobu.

Základní vstupné 300 korun, děti do patnácti let zaplatí o sto korunu méně. Výhodné je rodinné vstupné, které lze různě kombinovat.

Veškeré dotazy zodpoví provozovatel Tarzanie buď prostřednictvím e-mailu:

info@tarzanie.cz, nebo telefonicky na číslech 777 899 888 a 608 662 310, další informace je možné najít i na webových stránkách:

www.tarzanie.cz

hraničí, kde se opičí dráhy začaly stavět o pár let dřív, je dnes už obvyklé, že do lanových parků jezdí děti na hodiny tělocviku. Naučí se obratnosti, která se jinde než na stromech pochytit nedá. I do beskydské Tarzanie mají děti vstup otevřen. Omezení je jen jediné: výška účastníka nesmí být menší než 140 cm (to proto, aby vůbec dosáhl na jistící lana). Zkrátka ovšem nepřijdou ani menší děti. Letos tady otevřeli takzvaného Tarzánka. V dětském lanovém centru mohou – třicet centimetrů nad zemí – svůj lezecký um pilovat i nejmenší z mateřské školy, ale i větší děti do 10 let. A ještě jedna dobrá zpráva: Tarzánkem mohou být zdarma. ■

KAMILA MACHALOVÁ